

"หนี้ครู" ปัญหาอมตะคู่แม่พิมพ์ของชาติ

นำเสนอเมื่อ : 28 ก.ย. 2558

"หนี้ครู" ปัญหาอมตะคู่แม่พิมพ์ของชาติ

โดย...ธเนศ นุ่นมัน

กรณีที่มีการออกมาระบุถึง ปัญหาหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้หรือ "เอ็นพีแอล" จากครูที่กู้ยืมเงินจากธนาคารออมสิน จากโครงการสวัสดิการการเงินกู้เพื่อการฌาปนกิจสงเคราะห์ช่วยเพื่อนครูและบุคลากรทางการศึกษา (ช.ค.พ.) ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา (สกสค.) มีหนังสือแจ้งธนาคารไม่อนุญาตให้หักเงินจากกองทุนเงินสนับสนุนพิเศษและสง เสริมความมั่นคงตามโครงการสวัสดิการการเงินกู้ของ ช.ค.พ. ทำให้ครูมีหนี้ คางชำระสะสมล่าสุด ณ วันที่ 31 ส.ค.ถึง 64,197 ราย คิดเป็นเงิน 5,388 ล้านบาท จากที่รวมโครงการกว่า 4.6 แสนราย ในวงเงินกู้รวมกว่า 4 แสนล้านบาท

ยังไม่นับรวมถึงหนี้ในระบบ ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการ ไม่สามารถรวบรวมตัวเลขที่แท้จริงได้ เรื่องนี้สะท้อนถึงปัญหาหนี้ครูที่ยังรากลึกจนยากจะจินตนาการออกว่า จะจบลงอย่างไร...

วรากรณ์ สามโกเศศ อธิการบดีมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ระบุว่า เรื่องนี้ขมวดเป็นปมปัญหาหลายชั้นจนยากที่จะแก้ไขได้ ประการแรก เริ่มจากการอำนวยความสะดวกให้ครูกู้เงินได้อย่างน่าเชื่อถือ เช่น สามารถกู้ยืมจากสหกรณ์ออมทรัพย์ครู ซึ่งมีอยู่ในทุกพื้นที่ที่ครูบรรจุ

"มีรูปแบบการกู้ให้เลือกอย่างหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นการกู้แบบฉุกเฉิน มีหลักทรัพย์หรือไม่มีหลักทรัพย์ ใช้เพียงการค้ำประกันของสมาชิกกันไปมา กู้จากสถาบันการเงินอื่นๆ กู้ในระบบ หรือกู้แทนคนอื่นโดยใช้อาชีพครูเป็นหลักฐานในการค้ำประกัน หน่วยงานอย่าง สกสค. ก็ส่งเสริมให้กู้สารพัดวิธีที่สำคัญ คือ สามารถหักเงินผ่อนชำระหนี้เงินกู้ออนได้รับเงินเดือนให้โดยเขตพื้นที่การศึกษาเป็นผู้จัดระบบเชื่อมโยงกับธนาคาร และหากเปรียบเทียบกับข้าราชการอื่นแล้วพบว่าได้รับการอำนวยความสะดวกในการกู้ยืมน้อยกว่า"วรากรณ์กล่าว

สาเหตุประการต่อมา คือ ครูเป็นกลุ่มคนที่มีหน้ามีตาในสังคม ได้รับการยกย่องเป็นแม่พิมพ์ของชาติ สังคมไทยให้เกียรติอาชีพนี้ จนตัวครูเองติดอยู่กับภาพสถานะทางสังคมที่จะดูดีขึ้นไป หากมีรถขับหรือมีสิ่งบ่งชี้ในรูปของทรัพย์สินให้เห็นชัดเจน ครูก็ต้องตอบสนองเรื่องนี้ ด้วยความเป็นหนี้ ครูสามารถถอนบัตรเครดิตก็ได้ หากประวัติดี รวมถึงเป็นอาชีพที่เป็นกลุ่มเป้าหมายสำคัญของบริษัทผ่อนสินค้าทั้งหลายแล้ว ที่บางครั้งขอแค่เพียงสลิปเงินเดือนก็ยอมให้ผ่อนชำระสินค้าได้

อธิการบดีมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ แจกแจงอีกว่า ครูจำนวนหนึ่ง มีความเชื่อผิดๆ ว่า ไม่ว่าจะหนี้สินมากมายเพียงไร ภาครัฐก็ต้องโดดลงมาช่วยแก้ปัญหา เพราะมีฉะนั้น เด็กนักเรียนจะได้รับผลกระทบจากความเครียด ไม่มีสมาธิสอน เพราะต้องวิตกเรื่องหนี้สินที่ล้นพ้นตัว หลายรัฐบาลจึง ตั้งกองทุนช่วยแก้ไขหนี้สินครู แต่ก็ไม่สามารถแก้ปัญหาได้เพราะครูกลุ่มนี้จะยังกู้ยืมต่อไปอย่างไม่สิ้นสุด

นอกจากนี้ ยังพบด้วย ว่า มีครูจำนวนหนึ่ง ที่กู้ยืมไปลงทุนสร้างรายได้เสริม ขาดตรง เก่งทำไรหุ้น

เล่นหยอยอย่างหนักมือ เก็งกำไรที่ดิน ฯลฯ แต่ต้องขาดทุนเพราะ ไม่ได้มีความเชี่ยวชาญในการลงทุนอย่างเพียงพอ

วรากรณ์ ระบุอีก ว่า แม้ปัจจุบัน ครูจะเป็นอาชีพที่มีเงินเดือนเฉลี่ย สูงกว่า 2.5 หมื่นบาท ซึ่งเป็นค่าเฉลี่ยที่สูงกว่าอาชีพอื่น แต่ปัญหาหนักที่ยากที่จะหมดไป เนื่องจากหน่วยงานรัฐไม่มีข้อมูลเรื่องนี้เพียงพอที่จะจัดการปัญหาได้

"ปัญหาหนักครุณั้นมีเยอะ แต่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง กลับไม่มีจำนวนตัวเลขหนักที่ชัดเจน หรือมีข้อมูลที่เป็นต่อ การหามาตรการจัดการปัญหา อย่าง ครูที่เป็นหนักอยู่เท่าใด ลักษณะของหนักเป็นอย่างไรบ้าง อายุของหนัก แลหนัก ยอรวมทั้งหมดของหนัก จึงไม่สามารถนำมาประเมินหาแนวทางแก้ปัญหาได้อย่างเป็นระบบ และมีเรื่องน่าแปลกก็คือ มีครูหน่วยงานดูแลสวัสดิการ แต่กลับไม่เคยสนใจสำรวจสิ่งที่กล่าวมา มาก่อนเลย ไม่เคยมีใครสั่งให้ดำเนินการเรื่องนี้ได้ อาจจะได้คิดว่า ตัวเองมีหน้าที่ให้กู้อย่างเดียว และเมื่อไม่มีข้อมูลที่แท้จริง ว่าใครเดือดร้อนจริง จึงไม่รู้ว่าจะช่วยใครก่อน จึงเป็นไปได้ยากที่จะแก้ปัญหาหนักให้หมดไป" วรากรณ์กล่าวทิ้งท้าย

ที่มา : [หนังสือพิมพ์โพสต์ทูเดย์ วันที่ 27 กันยายน 2558](#)